

JOSEP M. CAVALLÉ I CARREÑO

Riudoms, 1806-Santes Creus (Aiguamúrcia, Alt Camp), 16-12-1870. Eclesiàstic. Fou ordenat sacerdot i ingressà a l'orde ciscercienc. Després de l'exclaustració (1835), capitanejà un escamot de carlins que defensaren els entorns del monestir de Santes Creus, probablement aquets fets hagin de datar-se durant la primera guerra carlina (1833-1840). Per motius que hom suposa polítics els anys següents s'exilià a Niça (França); retornat a Catalunya sembla que és rector de Santes Creus de 1868 a 1870. Fou beneficiat de la parròquia de Riudoms i confessor del convent de Santa Maria de Vallbona de les Monges (Baixa Segarra). Socialment Josep M. Cavallé pertanyè a la burgesia, un germà seu és doctorat en farmàcia i un altre, sacerdot; durant molts anys aquesta família beneficiarà l'orde dels cistercencs, contribuint econòmicament a diverses empreses. De caràcter obert i lluitador no es limità a les tasques estrictes del seu ministeri sinó que les amplià a diverses facetes socials; amic de Torras i Bages i d'altres personalitats catalanes, influirà en la seva època. El pare Cavallé pot considerar-se el descobridor musical d'Assumpció Domingo, de Valls. Atorgà testament el 17-12-1865 i per aquest document sabem que tenia diverses propietats a la vila. A conseqüència d'una epidèmia de tifus, el governador de Tarragona féu traslladar els presos a Santes Creus; per aquest motiu es feren obres d'adaptació en el monestir destrossant part del contingut arquitectònic; segons tots els biògrafs del pare Cavallé, aquest va morir de pena en veure i sofrir tants desgavells. Precisament cal anotar que va morir la vigília de la retirada dels presos (15 de desembre). Josep M. Cavallé i Carreño fou el darrer rector que tingué el poble de Santes Creus.